

Ведуча

Існує книг багато на землі
Вони цікаві, мудрі та повчальні
Та кожен з нас, дорослий, чи малий
Казки читає – дуже вони гарні.

Ведуча

Казка – це світ чарівний та незнаний,
Казка - це диво сповнене краси.
Поринуть у казку – це ж бо так цікаво,
Це справді свято, радість до душі.

Тисяча років живе на світі казка – мудрий учитель,
даруючи оптимізм і віру в перемогу добрих сил над злими.
Люблять її усі: діти, дорослі і навіть літні люди.

Казки зовсім не дрібниці. Головне в них мораль. Основна
їх мета – показати. Які переваги мають чесність, порядність,
терпіння і які біди переслідують тих, хто зневажає
порядність.

Тож бібліотеки, використовуючи казку, допомагають дітям
розібратися у такому складному світі.

Увага! Увага! Увага!
Всім! Всім! Всім!
Завітала нині казка
У шкільний веселий дім!

Музико гучніше грай

На казковий бал

Усіх гостей скликай!

Не можем без казки у світі ми жити,

Бо казка нас вчить, як потрібно дружити,

Як зло подолати, як хитрих провчити.

Як чуйних і добрих, й сміливих любити.

Зустріч із казкою – це свято.

Не було б її у нас,

Ми б не знали так багато

Про новий і давній час.

Чарівний світ казок усіх вітає

Дарує він радість і веселий сміх.

Тут диво дивнеє усіх нас зустрічає

І нам приносить сотні втіх.

Герої тут живуть веселі,

А ще міцна, мов камінь дружба.

Чарівники дотепні і умілі,

А лицарі холоднії й мужні.

Дружіть із казкою, і хлопчики й дівчатка.

І між собою теж дружіть,

Бо з друзями завжди цікаво

І веселіше в світі жить.

ПІСНЯ

Мої казки

*1.Ось книжечка маленька, в ній - схованка чудес.
Там виріс біб великий аж до самих небес.
Рій казочок веселий живе на сторінках.
Я скарб такий чудовий тримаю у руках.*

П р и с п і в (двічі):

*Казки мої улюблені, улюблені казки.
Хоч їх напам'ять знаю, читаю залюбки.*

*2.Ось їде Попелюшка в кареті з гарбуза
І роги наставляє Коза їй Дереза.
Юнак Котигорошко врятує цілий світ,
Царівна-несміяна усіх нас розсмішить.*

П р и с п і в (двічі).

*3.Ось море синє-синє, там - рибка золота
І біла скатертина чарівна, непроста.
Тікає від бабусі маленький Колобок.
Замовкли всі звірята - напевно, близько вовк.*

П р и с п і в (двічі).

Ведуча

Вітаєм вас наші чудові
Наші найкращі читачі!
Запрошує нас бал казковий,

Де буде місце дивині.

Ведуча

Улюблених казок героїв
Ми запросили у цей час,
А ось і виставка казкова
Вона оформлена для вас.

Ведуча

Дивіться, тут є Білосніжка
І «Кіт в чоботях» тут стоїть,
Це «Попелюшка» добра, ніжна,
Дюймовочка до нас летить.

Ведуча

Писали казкарі відомі
Ці казки гусячим пером.
І Андерсен в старому домі
І брати Грімм. І Шарль Перо.

Ведуча

Хай оживуть казок сторінки
На нашім балі в дивну мить.
І в серці кожної дитинки
Чудова казка забринить!

Ведуча

Щоб кожну казку оживити
Нам треба фею запросити.

Ведуча

То хай же з'явиться сюди
І не одна, а цілих дві.

(Під мелодію входять Феї)

1. Чарівна паличка моя
Дарує всім такі дива.
2. А я слова чарівні знаю
Що душу казки відкривають.

1. Дивіться скільки тут книжок
В них стільки витівок, думок!
Я перший розділ хочу оживити,
Хай тут казки знайомі знайдуть діти.

(Поличкою до книжки «Чарівне намисто»)

(Виходять Оленка, Маруся, Ліда в українських костюмах)

Ведуча

До нас шановні гості завітали
Три милі пані!

Ведуча

Маруся із казочки «Жарт королівни»,
Де сіль у державі зникла так дивно.

Ведуча

Це – Ліда із казки «Ведмежа дружина».
Що квітку хотіла мати чарівну.

Ведуча

Знайомтесь – Оленка! Багато стерпіла,

Розбійників добрими бути навчила.

Ведуча

А які були пригоди в кожної із вас!

Тож, дівчата, починайте, розповідати час.

Маруся:

Я ось батькові сказала,

Що, як сіль, його люблю.

Він мене з палацу вигнав

Рідну донечку свою.

Тільки ж я пожартувала!

Та це був невдалий жарт,

Я тоді сама не знала

Що відбудеться все так.

Я у гномів стала жити,

На ніч їм на арфі грати,

Та прийшов вже час прощатись

І додому мандрувати.

Гноми мене проводжали

І торбинку мені дали.

Ліда:

Що було там?

Маруся:

Просто сіль,

Що була потрібна всім,

Бо без неї, знають всі,

Страви дуже несмачні.

Оленка:

Батько твій простив тебе?

Маруся:

Так, скінчилось добре все!

Оленка:

В лісі гномів ти зустріла,
Я ж розбійників знайшла.
З ними в мирі я жила,
Та невдовзі померла.

Ліда:

Тобі мачуха погана
Яблуко таке дала?

Оленка:

Ні, отруєне вбрання!
Та сміливий гетьманенко
Мене в лісі відшукав
За дружину собі взяв.

Ліда:

Ой, у тебе гетьманенко,
В мене ж чоловік – ведмідь!
За троянду ясно-жовту
Стала я його за мить.
Сестри заздрили мені,
Що в новому я вбрані,

Що я бідності не знаю
Чоловіка уже маю.
Все зробили аби я
Дома вчасно не була.
І ведмідь помер нещасний,
Сльози лились мої рясно.
І ведмедя оживили –
Став же князем він красивим!

Маруся:

Так дива такі казкові
Є у книжці цій чудовій.

Фея.

Наступні гості нашого казкового балу це: Котигорошко та Івасик-Телесик.

Котигорошко

Я звусь Котигорошко
Я батька й мати син
У кого зло на думці –
Я розберуся з ним.
В душі у мене чуйність
У серці доброта
В руках у мене сила
І ця ось булава.
Мене вже не злякає
Тепер ніяке зло
Бо знаю: найсильнішими
Є правда й добро.

Івасик-Телесик

Я –Івасик, я – Телесик.
Люблю тата й маму я
Мій татусь, щоб я рибалив
Змайстрував мені човна.
Але був я неслухняним
І відплив ві бережка.
Мене відьма підманула –
Хитра бастія була.
Захотіла мене з'їсти,
Але врятувався я.
І тепер мені відомо:
Світ врятує доброта.

Пісня

Фея:

Ми дуже хочемо давно
Щоб ожили для нас казки Перро.

Червона шапочка

Ішла я до бабусі,
Несла їй пиріжки,
Та чую бал казковий
Зове мене сюди.

Гостинці для бабусі
Швиденько віднесла

Нову червону шапочку
Для вас я одягла.

Ведуча

Красуня на бал наш прийшла білолиця
І з нею ми бачимо славного принца
Красуню колись Попелюшкою звали.
На бал їй потрапити ніяк не давали!

Ведуча

А друга красуня була на балах
Сто років їх потім бачили в снах.
Та принц розбудив її, чари пропали
І от вони разом до нас завітали.

(Попелюшка, Принц, Спляча красуня)

Попелюшка:

Як тут чудово, гарно як!

Спляча красуня:

У тебе непоганий смак!
Я ж в старомодному вбранні
І трохи соромно мені.

Королевич:

Ти красивіша тут за всіх
Я хочу чути знов твій сміх.

Попелюшка:

Та тільки прясти не сідай

Танцюй, співай, відпочивай.

Спляча красуня:

Вколола пальчик і заснула.

Попелюшка:

Твою історію я чула.

Шановні наші гості,

Шановні читачі

Мені приємно бачити,

Що раді ви мені.

Чимало бід зазнала

Я у своїм житті

Але знайшла щастя

Наперекір біді.

Тепер вже не боюся

Ні горя, ані зла

Ані своєї мачухи,

Ані Чарівника.

Принц:

Дівчата, досить розмовляти.

Запрошую потанцювати!

Нехай музики нам заграють,

А Попелюшка заспіває!

Пісня Попелюшки

1. Попелюшкою бути судилось тобі

Та від долі діватися ніде,
Лиш надія одна, що колись на коні
Славний лицар за тобою приїде.

Приспів:

А казочка має щасливий кінець
Та фея шепнула на вушко,
По світу вже скаче від принца гонець
Забудь про печаль Попелюшко.

2

Попелюшці давно ручки, ніжки болять
Та про втому ніхто не питає,
Злі сестриці та мачуха солодко сплять
Попелюшка очей не змикає.

3

Кожен день Попелюшка сама та сама
І ніхто не розрадить від болю,
Завірюха кружляє і просить зима
Відпустіть попелюшку на волю.

Фея:

В казках Перро багато чародійства,
Все змінюється там за одну мить.

Так, там предмети оживають дійсно,
А що з якої казки підкажіть?

То ж час прийшов, шановні діти,
Щоб інші казки оживити.

Хай за наказом тут моїм
Відкриваються казки братів Грімм!

Ведуча

До нас кумедні гості завітали!
Наче діти тупають до зали!
А з ними разом дівчинка гарненька,
Виховує їх наче рідна ненька!

(Виходять 7 гномів та Білосніжка)

Пісня про гномів

Гноми (разом):

Гей-хо ходім!
На нас чекає дім!
Зробили всю роботу,
Відпочиньмо в нім!
Гей-хо йдемо!
На нас чекає бал!
Тут кожний жде солодкого...

1 Гном: А я б потанцював!

2 Гном: Стій раз, два!

Білосніжка: Вітаю всіх! Я – Білосніжка!

2 Гном: Чарівна!

3 Гном: Гарна!

4 Гном: Добра!

5 Гном: Ніжна!

6 Гном: І з нами також ви знайомі.

7 Гном: Ми друзі Білосніжки.

Всі: Гноми!

Білосніжка: Я по лісу довго йшла,
Там хатиноньку знайшла,
Все прибрала там, помила
Ой, було там стільки пилу!
І обід приготувала
Пиріжки намудрувала
Тільки сіла відпочити,
Тут прийшли малі, як діти.
Гноми, Гноми, цілих сім
І іменнячко є всім.

1. Я – Мудрунчик *(дістає книжку)*

2. Я – Задумчик *(чухає потилицю)*

3. А я – Чхунчик. Чхи!

4. Я – Буркунчик . Бур-бур-бур.

5. Я – Дрімунчик *(позіхає)*

6. Я – Стидунчик *(ховає очі, стидається)*

7. Я – найменший, Веселунчик!

Білосніжка:

Мене радо зустрічали
І сестричкою назвали
Скільки б мачуха лиха
Не робила мені зла.
Всі злі чари вмить зникали
Бо – сильніша доброта!

Пісня про гномів (продовження)

1. Фея:

Нам казка двері відчиняє
Цікаво тільки, хто ж на нас чекає?

2. Фея:

Тепер вже паличкою я змахну
І казки Андерсена оживлю!
*(Фея змахує паличкою, звучить музика. Заходить
Дюймовочка, Кай, Герда і маленька розбійниця)*

Фея:

Тут гості до нас завітали гарненькі,
Одна з них дівчисько маленьке, маленьке.

Дюймовочка:

Дюймовочка і привітна і мила,
Сьогодні у гості до вас прилетіла.

Кай і Герда

А Герда і Кай знову разом на святі,

Ми розповісти вам зможем багато.

Маленька Розбійниця:

Маленька розбійниця до вас я прийшла,

Та тільки я вже хороша, не зла.

У всіх нас пригоди були незвичайні!

Ми хочемо все розповісти вам негайно!

Дюймовочка:

Я у квітці народилась

І на болоті опинилась,

А потім жук заніс у ліс,

Там пролила стільки сліз!

У мишки я жила старої

І кріт там розмовляв зі мною,

Я ледь не вийшла заміж за крота.

Герда

Тоді б для тебе зникла краса!

Без сонця, як же можна жити.

Як можна квіти не любити?

Кай

У нас троянди дві зростали

Ми пелюстки їх цілували,

Аж поки лід у серці не з'явився

Ох, я тоді так злився!

Розбійниця:

Якби не Герда, ти б ніколи,

Не зміг потрапити додому!
Ця мужня дівчинка тебе шукала
Від Снігової королеви врятувала.

(З'являється Снігова Королева)

Снігова Королева:

Ах, ви розумники мої!
Що, думали – перемогли!
А я казки зачарувала,
В них букви попереставляла!
Тепер шукайте. Що до чого!
А в мене є своя дорога!

Фея 1:

Подивимось, що наробила
Ця крижана холодна сила.

Фея 2:

Тут назви казок переплутались трошки
Я думаю, діти нам всі допоможуть
З'єднаємо правильно назви казкові
Щоб знову читали їх діти чудові!

Ведуча

Ні, не вдалося Королеві Сніговій
Свої права встановити,
Бо знають всі казки

Читаючі хороші діти!

Пісня Мої казки

На жаль закінчується свято,
Усім нам треба поспішати
Ми тут пограли, заспівали,
Казкових героїв зіграли.

Та ще багато є казок!
Ви не лінуйтесь і читайте,
І світ казковий пізнавайте,
Світ мудрих, чарівних думок!

Як добре, що казка усіх нас зібрала,
Дорослих і діток разом поєднала.
Гукайте іще нас з собою в мандрівку –
Ми знову прийдемо до вас на підтримку

В бібліотеці закінчилось свято
І з гостями прощатися час
До побачення!
Мудрістю будьте багаті,
Хай Господь береже всіх вас.

Пісня про казки